

Pláštík svatého Martina

příloha nejen pro děti

Pláštík je příloha tvořená dětmi (a dospělými) pro děti (i dospělé). I vy se můžete podílet na obsahu příštího čísla. Proto pokud máte nějaké náměty, nápady nebo příspěvky nebojte se a posílejte je na mail: plastiksvmartina@gmail.com

Na tomto čísle se podíleli: Sylvie a Aleš Bláhovi, Šárka Daňková, Jiří Kaňa, Jan Němec, Maruška Prudká, Anička Prudká, Sára Šidlová, Barbora Tuhárska, Vendula Zachovalová.

VŠEM MOC DĚKUJEME

880 let existence blanenského kostela sv. Martina

První písemná zmínka o Blansku pochází z roku 1136. Týká se sporu olomouckého biskupa Jindřicha Zdíka a brněnského knížete Vratislava ohledně stavby kostela. Ale archeologické nálezy u kostela sv. Martina dokazují, že místo bylo osídleno už 100 let předtím, tedy v první polovině 11. století. Předpokládá se i existence kostela nebo biskupského dvorce.

Zdíkem postavený kostel sv. Martina byl dokončen a vysvěcen roku 1140, v letošním roce tedy slavíme 880 let od této události.

Samotný kostel byl původně románský, neměl věž a byl obehnan obrannou zdí. Během tatarských nájezdů v polovině 13. století a v průběhu husitských válek v 15. století byl poškozen. Dnešní podoba pochází z období baroka z počátku 18. století (1707) a zasloužila se o ni rodina Gellhornů. Poslední výraznější stavební úpravy se datují do konce 18. století, kdy kostel dostal dnešní podobu.

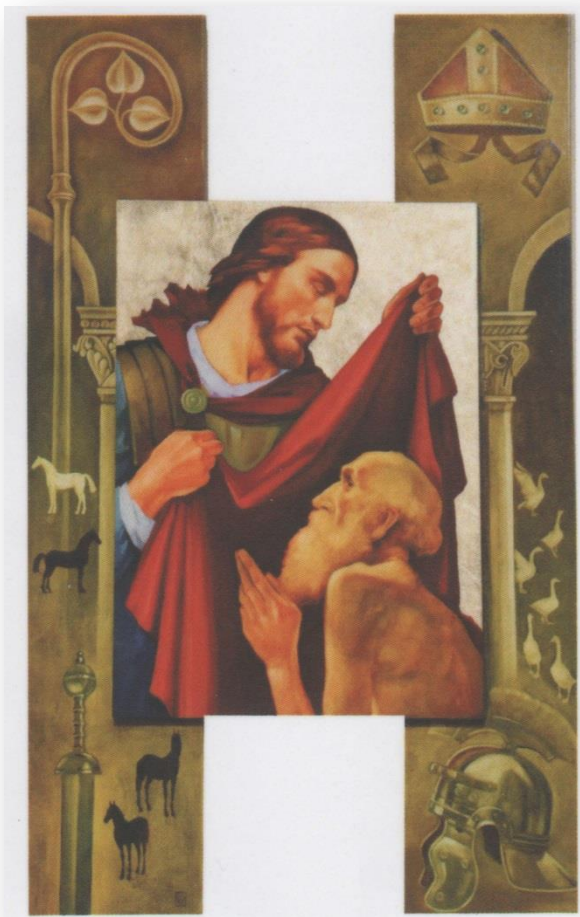
Deskový obraz sv. Martina v kostele svatého Martina v Blansku.

Autorem obrazu je akademický malíř Sergej Kulina, obraz vznikl v roce 2019.

Několik slov k symbolice obrazu poskytl Otec Jiří:

Tvář Ježíšova zde není propůjčena žebrákovi, jak bývá tradicí, ale svatému Martinovi. Jí osvětluje tvář špinavého prosebníka. Vůči odložené vojenské přilbě je nahoře vystavena biskupská mitra a vůči vojenskému meči biskupská berla s trojím lipovým listem. Vlevo je symbolická klenba katedrály v Szombathély (římská Savaria, světcovo rodiště), vpravo klenba jeho biskupské katedrály v Tours. Koně symbolizují světcovu vojenskou minulost, bílý Martinovu výjimečnost a husy jeho skromnost (údajně prozradily jeho úkryt, když se nechtěl stát biskupem).

Několik slov o autorovi: Akademický malíř Sergej Kulina pochází z Estonska, vystudoval Akademii výtvarných umění v Kyjevě a v současné době žije a tvoří od roku 1992 v Kunštátě. Zabývá se malířstvím, sochařstvím a keramikou. V centru jeho uměleckého zájmu je člověk a mezilidské vztahy. S jeho díly se můžeme setkat na četných výstavách nebo na internetových stránkách.

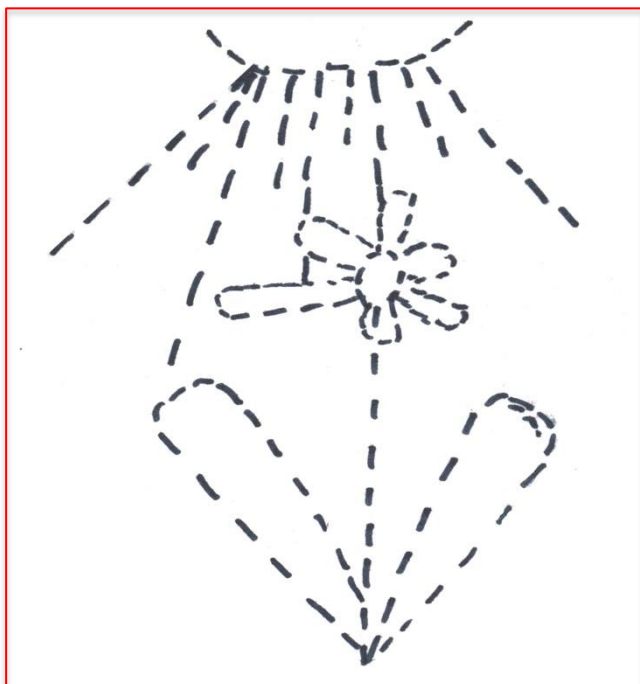
Koník svatého Martina a Velikonoce

Barevné obtahování.

(MaP)

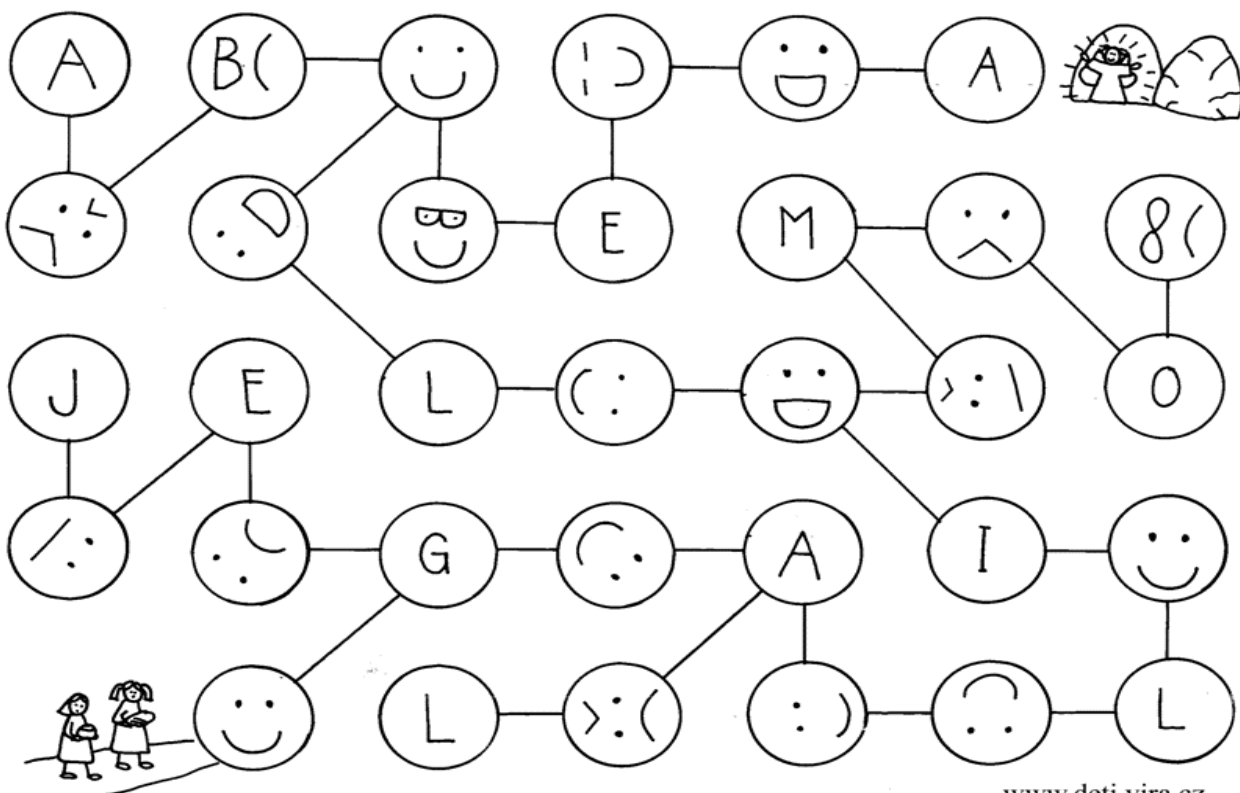
Blíží se jaro – obtáhni po naznačených čarách obrázky se sluníčkem a hezky vybarvi.

(AniP)

Smajlíkové bludiště.

Po Ježíšově vzkříšení řekl anděl ženám, které přišly ke hrobu, aby vzkázaly učedníkům, že se Ježíš s nimi chce setkat. Když spojíš všechny veselé smajlíky, dozvíš se, jak se jmenovalo místo, kde se jim Ježíš po svém zmrtvýchvstání zjevoval.

Soutěž:

Jméno a příjmení: _____

Nová soutěž se bude týkat liturgického roku a jeho hlavních svátků.

Úkol pro předškolní děti a prvňáky: Spoj název dne Svatého týdne s vhodným obrázkem.

Úkol pro školní děti: Doplň chybějící údaje v tabulce.

Výsledek zašlete na adresu Pláštiku plastiksvmartina@gmail.com, nebo odevzdejte do sakristie do pátku **27. 3. 2020**. Všichni úspěšní řešitelé budou odměněni při mši svaté v neděli **29. 3. 2020**.

Květná neděle

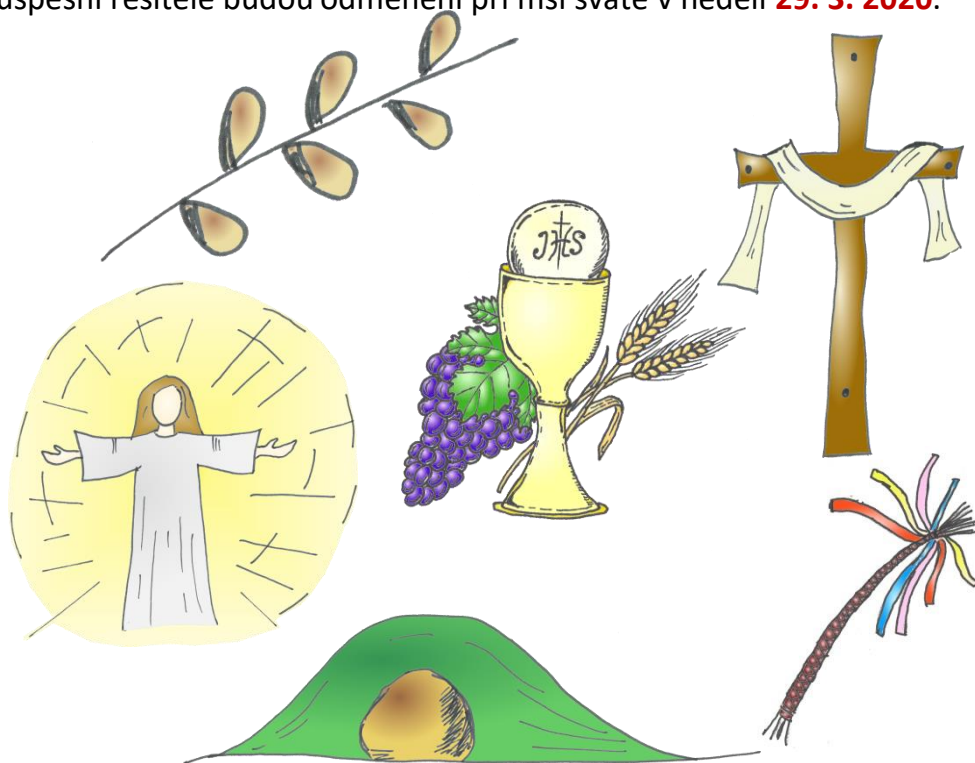
Zelený čtvrtek

Velký pátek

Bílá sobota

Zmrtvýchvstání Páně

Bílé pondělí

	Latinský název	Český (lidový) název	Liturgie a lidové zvyky
1. neděle postní			Odkládalo se pestré oblečení.
2. neděle postní			Pražilo se nedozrálé obilí - „pražmo“ (staroslovanský pokrm).
3. neděle postní			Pověra, že kdo tuto neděli třikrát kýchne, bude celý rok zdrav.
4. neděle postní			Liturgická barva je.....
5. neděle postní			
6. neděle postní			

Latinské názvy jednotlivých nedělí se odvozují z úvodních slov mešních antifon (= krátký verš z Písma svatého, který se zpívá nebo recituje před a po žalmu během modlitby).

Rozhovor. Když se řekne ministrant

*Jsou nedílnou součástí každé mše a jejich služba u oltáře je nepostradatelná. Ano je řeč o ministrantech. Ale my je vidíme přicházet, pomáhat při mši a odcházet. A co předtím, potom, co tato služba obnáší? Nakouknout pod ministrantskou pokličku nám pomůže člověk, který má celou různorodou skupinku kluků na starosti, **Jenda Němec**.*

Ahoj Jendo, můžeš nám prozradit, jak jsi přišel ke své „funkci“ a jak dlouho s kluky pracuješ?

Ahoj Zlatko, k funkci jsem přišel tím způsobem, že si mě vybral předchozí vedoucí Vojta Mrázek. Ten spolu s Ondrou Dyčkou vedl ministranty dlouhé roky. Pak několik let sám, až na začátku roku 2018 „předal štafetu“ mně a Marku Mrázkovi. Spolu jsme vedli až do září 2019, kdy Marek nastoupil na dvě vysoké školy současně, a proto již nemohl nadále vést. Od té doby vedu sám, ale mám k ruce několik starších ministrantů, kteří mi velice pomáhají.

Měl jsi dříve nějaké zkušenosti ohledně práce s dětmi?

Ano, od malička jsem chodil do Skautu a nějakou dobu vedl družinku. Od patnácti let také pravidelně pomáhám vést příměstské tábory, které organizuje Tom Zachoval.

Liší se nějak vedení ministrantů?

Rozdílů je několik. Mezi nejzásadnější patří především velké věkové rozmezí. Ve skautu jsou družinky složené z podobně starých kluků. Dále samozřejmě zaměření, protože ne každý skaut vyznává víru, zatímco u ministrantů je to zcela nezbytné.

Jaké je tedy věkové rozmezí ministrantů?

Když se chce kluk stát ministrantem, musí chodit do školy. Přijímáme tedy kluky od šesti let. Zprvu navštěvují „přípravku“, kde se naučí naprosté základy a po přibližně třech měsících jsou přijímáni mezi ministranty. Horní věková hranice není stanovena.

Práce s tak velkou skupinou kluků, to je náročné. Co je pro Tebe asi nejtěžší?

Nejnáročnější jsou pro mě páteční schůzky. Ty navštěvují ministranti školou povinní, ale většina z nich je na prvním stupni základní školy. Pro kluky je pátek odpoledne čas, kdy si chtějí odpočinout, hrát si s ostatními, a proto je vždy velkou výzvou udržet jejich pozornost.

Je něco, čím Tě kluci v poslední době příjemně překvapili?

Za poslední dva roky jsme přijali dvacet nových ministrantů, což naše řady rozšířilo o zhruba polovinu. Mám radost, když po docela dlouhé době vidím presbytář přeplněný ministranty. Také mi dělá velkou radost, že se i řady vedoucích rozrostli a mám k ruce šikovné vedoucí.

Jak často se scházíte a jaká je náplň vašich schůzek?

Schůzky máme každý týden v pátek od 16:30 po dobu celého školního roku. Náplň schůzek má tři pilíře: služby, teorii a hry. Služby v kostele je třeba nacvičit a pravidelně opakovat. V teorii učím kluky věci, které jsou spojeny nejen s ministrováním, ale také s církví, např.: liturgický rok, části mše svaté, liturgické předměty, části kostela apod. Poslední částí jsou hry, které jsou jednak tematické (zopakují si při nich probírané téma), jednak slouží k odreagování na konci schůzky před začátkem mše svaté.

Máš jako vedoucí ministrantů nějaké speciální úkoly?

Krom vedení schůzek chystám rozpis služeb. Ten slouží k tomu, aby chodili kluci i v pondělí a středu. Vždy tři až čtyři kluci tvoří skupinku, která má službu jednou za měsíc. Dále je mým úkolem vytvořit rozpis služeb na Velikonoce a Vánoce. Na triduum (Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu) zorganizuji nácviky, při kterých si tyto složité obřady nacvičíme.

Blíží se mše a kluci se schází v sakristii. My v lavicích je vidíme jen do toho okamžiku, než se za nimi zavřou dveře. Co se děje pak (přede mší)?

Každý ministrant má v sakristii své oblečení, které si obleče. Já nebo některý z akolytů rozdělí mezi ministranty služby, které je potřeba během mše vykonat. Jakmile se přiblíží začátek mše, seřadíme se do dvou řad a pomodlíme modlitbu přede mší.

A až mše skončí a zavřou se dveře...?

Jakmile se zavřou dveře do sakristie, následuje modlitba po mši, pak se začnou kluci převlékat a do kapsáře si dají bodované kartičky. Ty jsme zavedli kvůli motivaci malých ministrantů. Každý má svou kapsu, do které si dává body. Ty jsou za schůzky, za jednotlivé mše i za vykonané služby.

Nedávno byli přijati noví ministranti. Kolik jich letos bylo a co tomuto přijetí předcházelo?

Na začátku prosince jsme přijali deset nových ministrantů. Jak jsem již říkal, od začátku září kluci navštěvovali „přípravku“ a byli s námi na ministrantském přespání v říjnu. V den přijetí jsme jim vybrali „patrony“, starší ministranty, kteří jim budou v prvních měsících ministrování pomáhat.

Kluci tedy projdou jakousi přípravkou, probíhá během roku nějaké další „opakování“?

Někdy se podaří ještě jedno přijímání ministrantů po prvním svatém přijímání. Někdy na přípravu na svaté přijímání chodí kluci, kteří také chtějí ministrovat, mají tedy po opět svou „přípravku“.

Jsem kluk a láká mě připojit se k ministrantům. Co mám udělat?

Nejlepší je oslovit otce Jiřího, některého ministranta nebo mě. My pak nachystáme vše potřebné. Rád bych podotknul, že nepřijímáme jen „prvňáky“, ale rádi mezi sebe přijmeme i starší kluky.

A co oblečení, je šité klukům na míru? Kdo se o to stará?

Máme zásobu oblečení, které upravíme ministrantům na míru. Pokud něco chybí, paní Pokorná vše potřebné ušije. Také zkontroluje všechna používaná oblečení.

Vzpomínáš si na své ministrantské začátky?

Ano, velice dobře. V roce 2003 jsem začal chodit do „přípravky“ spolu se Štěpánem Machačem a Pepou Dvořákem. Vedl nás Tom Dale Musil. V té době bylo ministrantů více než dnes, a proto jsem několik prvních let sedával vždy na malé lavičce, která bývá schovaná v presbytáři. Vždy jsme byli dobrá parta a užil jsem si spoustu zábavy.

A poslední otázka je stejná jako vždy. Máš pro naše čtenáře nějaký osobní vzkaz?

Rád bych objasnil jeden mýtus, který jsem za roky ministrování mnohokrát slyšel, a sice to, že ministranti si na schůzkách pouze hrají na dvoře. Ministranti mají hry za odměnu po schůzce, aby si mohli pohrát přede mší.

Na závěr bych se obrátil na všechny kluky z farnosti, kteří by rádi ministrovali a bojí se toho, že se nemají stydět nás oslovit, protože je rádi mezi sebe přijmeme.

Moc děkuji za zajímavý rozhovor, díky kterému teď o ministrování víme o něco víc. Přejeme hodně trpělivosti a správné kluky zapálené pro správnou věc. A Tobě i všem ministrantům veliké díky za vaši obětavou službu.

Postřehy a příspěvky

Vánoční dílna a pletení adventních věnců

30. listopadu 2019 měli zájemci možnost uplést si na Lotosu vlastní adventní věnec. Pod vedením paní Jitky Svobodové využili různých typů zelených větvíček a vytvořili si tak krásné a originální adventní věnce, které si i na místě dozdobili. Akce byla první svého druhu, zúčastnilo se jí více než 20 lidí a ohlas na ni byl velmi pozitivní.

14. prosince 2019 proběhla již tradiční vánoční dílna na Katolickém domě. Stejně jako v minulých letech si zde u 22 stolů mohly především děti, ale i šikovní dospělí, vyrobit zajímavé a netradiční vánoční dárky pro své blízké. Místo vstupného zaplatil každý účastník jedním vyrobeným dárkem navíc pro staré nebo osamocené lidi.

Již před polednem byl materiál u většiny stolů (každý stůl počítal cca s 50 zájemci) vyčerpaný, což dokazuje stále velký zájem o tuto akci. A tak i letos bylo jistě naplněno heslo vánoční dílny „Dárky od srdce, potěší nejvíce“.

Za informace děkuji paní Vendule Zachovalové.

Vítr do plachet farnosti vane - za obnovu „Život v Duchu“ díky, ó Pane!

Na jaře loňského roku se s otcem Jiřím na farním dvoře bavíme o čerstvých zážitcích ze zajímavých setkání z poslední doby a zdálo by se, že náhodou v hovoru narážíme na velice podobná témata. Padají jména charismatická - otec Petr Beneš, no ovšem – náš blanenský rodák, dále Katka Lachmanová, a pak chválové scholy – SBMka a další. Nic ovšem v životě není pouze náhoda. Slovo dalo slovo a vize charismatické obnovy v Blansku byla na světle Božím.

V malém týmu se nám poměrně rychle podařilo oslovit otce Petra, který je již nějaký čas činný v charismatickém hnutí. Je třeba domluvit vhodné termíny a detaily náročné a krásné duchovní obnovy – „Život v Duchu“ dle p. Ernsta Sieverse (pod záštitou Katolické Charismatické Obnovy). Mottem celé obnovy se nese zvěst z listu Římanům: „Dát se vést sobectvím znamená smrt, dát se vést Duchem je život a pokoj.“ Stačí už jen nalákat zájemce, domluvit zázemí, podchytit hudbu a je tu konec října, kdy téměř desetitýdenní seminář obnovy opravdu začíná!

Účastníků (převážně z naší farnosti – včetně mnoha manželských párů) se nakonec sešlo téměř padesát a od 27. října až do 21. prosince jsme se každou neděli (a někdy i v sobotu) večer scházeli k modlitbám, promluvám a společným kroužkům. V nich jsme společně vstřebávali a sdíleli duchovní zkušenosti a myšlenky a vytvořili opravdu nové, živé a Duchem propojené společenství. Klíčovou částí celé obnovy (a inspirací do dalšího života) jsou však osobní denní modlitby a intenzivní zaměření na Ježíšovu Lásku a přítomnost Ducha sv. v našem životě. A nejen to.

Kdo vytrval do úplného konce obnovy, zažil nezapomenutelné - pocítil opravdovou, živou přítomnost Ducha svatého, hmatatelné ujištění o stálé přítomnosti Boží a rozhodně nelituje. Vyvrcholení bylo

vskutku překrásné, velmi silné – a trochu tajemné – víc však neprozradím. Rád bych totiž tímto oslovil a navnadil další naše farníky a naše blízké k účasti na případné pokračování obnovy – je o co stát!

Toto však rozhodně není konec. Právě naopak – pro ty, kdo seminářem prošli, by měla teprve začít pravá služba - posílání k svědectví a rozdávání darů, které jsme dostali, každý dle svých možností a obdarování. Přejeme, ať se nám všem daří a Duch vane – kde třeba (i kam sám chce). (S+A Bláhovi)

Misijní klubko nezahálí

Výlet na Malý Chlum

Stalo se to v sobotu, byla zima a my jsme měli v plánu výlet na rozhlednu Malý Chlum. Sešli jsme se na nádraží v Blansku městě. Bylo nás i s paní učitelkou Daňkovou pět a pesek Šarlota.

Nejdřív jsme jeli vlakem do Doubravice, pak pěšky na rozhlednu. Cestou jsme se modlili růženec. Vtom začalo svítit sluníčko, bylo to jako zázrak.

Z rozhledny jsme šli zase dolů a opekli si párky. Trvalo dlouho, než jsme rozdělali oheň. Po cestě jsme ztratili míček. Když jsme odcházeli, tak jsme přecházeli přes pole. Bylo tam bláto a byli jsme špinaví. Střídali jsme se s vedením Šarloty. Na Oboře jsme šli do kapličky, byla malá. Pak jsme došli na vlakové nádraží a dlouho jsme čekali. Vlak nás zavezl zpět do Blanska. Všichni včetně Šarloty byli unavení.

Výlet se nám moc líbil. Těšíme se na nové zážitky. (BaT, foto ŠDa)

Misijní vycházka

Jako první jsme měli sraz na parkovišti a potom jsme šli ke splavu. Pokračovali jsme tajnou uličkou a pomodlili jsme se. Potom jsme šli nahoru a moc to klouzalo. Šli jsme pořád nahoru a klouzalo to čím dál víc. Dívali jsme se na lamy a nějaký člověk je tam právě krmil.

Pak jsme přišli ke kapličce na Klepačově, kde jsme se pomodlili první desátek. Zahráli jsme si Šibalovu hru na kontinent Asie - rozmotávali jsme se z lián. Šibal nám ukazoval obrázek svatého Františka a šli jsme do Olomučan. Klouzalo to hodně a hráli jsme si na lyže. Sklouzali jsme to dolů ke kostelu. Tam jsme se ještě chvíli klouzali a pak jsme šli dovnitř. Barča hrála na ukulele a já jsem tam hrála na varhany. Potom jsme si ještě trochu zaklouzali a šli jsme dál.

Šli jsme nahoru a na louce jsme hráli hru - chytali jsme se s indiány. Jednou jsme vyhráli my, jednou ti druzí. Potom jsme šli k lesu a Otec Jiří už tam rozdělával oheň. Protože se mu to nepodařilo moc rozdělát, tak jsme mu s tím pomohli. Když jsme měli rozdělaný oheň, tak jsme si opekli špekáčky. Šárka opekla Šarlotě (pes) párek jenom trošičku a rozlámala jí ho na kousky. Ale Šarlota byla spokojená.

Původně jsme chtěli dojít na Máchův památník, ale protože to bylo daleko, tak jsme tam nestihli dojít. Se Šibalem jsme hráli dvě hry. Jedna byla, že jsme měli koně a druhá byla, že jsme lovili bumerangem klokaní ocas. Pomodlili jsme se desátek a šli jsme zpátky.

Hráli jsme si na Robina Hooda a Šibal měl šíp a luk a my jsme se museli schovat, když se otočil. Došli jsme ke studánce a tam jsme se pomodlili. Potom jsme si mohli zkusit vystřelit z luku. Šibal se s námi rozloučil a dal nám křížek. My jsme šli dál. Šli jsme rovně a bylo to všechno zasněžené, takže se tam dalo skoro lyžovat. Na zelené značce jsme se pomodlili a dali si svačiny. Bára nám rozdala bonbony a šli jsme ze strmého kopce. Po cestě jsme si povídali, až jsme došli k Blansku, kde jsme u mostu čekali na tatínky a maminky. (SaŠ)

Vzpomínka na Vánoce

Krásnou a požehnanou dobu vánoční nám svým krásným obrázkem připomenula Anežka Kulíšková.

Děkujeme. Opravdu se moc povedl!

Kaple, kapličky a křížky v Blansku a okolí

Šošůvka, kaple sv. Václava a sv. Anežky České

Původní zvonička v Šošůvce stála na návsi a byla zbourána v roce 1942. Tehdejší obecní zástupci přislíbili, že se postaví jiná a na vhodnějším místě. Ale léta plynula a stavba kaple se oddalovala.

Díky iniciativě občanského sdružení Šošůvecká kaple mohl v září 2002 vysvětit generální vikář brněnské diecéze Mons. Jiří Mikulášek novou kapli sv. Václava a sv. Anežky České.

Stavba provedena v moderním stylu, ale zachovala si rysy venkovského kostelíka. Střecha znázorňuje sepnuté ruce, v jejichž pomyslných dlaních visí zvon.

Stavbu navrhla architektka Monika Sirná. Obětní stůl a hlavní kříž, které jsou zhotoveny ze skla. Autorem tohoto díla je výtvarník Valér Kováč. Kříž je z čirého řezaného skla, váží 740 kg a je vysoký téměř pět metrů. Autorem obrazů patronů kaple je malíř Jaroslav Šerých. Zvláštností je, že přímo v kapli se našel prostor na místnost s toaletami. Mše svatá je sloužena v kapli každý čtvrtek.